

udfinde Indtægten; det kan jeg ikke erkjende. Det hedder i Forslaget under Nr. 6, at Kommunalbestyrelsen har at afgive en Fortegnelse, der maa være fremkommen efter Overveielse af Kommunalbestyrelsen, og deri ligger altsaa Forpligtelsen til, at den skal finde Indtægten, og det er min Paastand, at den kan finde den uden at behøve nogen videre veiledende Regel. Det er en ny Forpligtelse, den faar ved Forslaget under Nr. 6; den faar at finde Indtægten uafhængig af, hvad der ellers gjælder for Paaligning af de kommunale Skatter, og det vil i dette Tilfælde være tilstrækkeligt. Kommunalbestyrelsen i Kjøbenhavn vil efter dette Forslag, hvis det bliver vedtaget, hvad jeg ikke antager, have den samme Forpligtelse til at finde Grændsen for 300 Rd., som den nu har med Hensyn til at finde den for 400 Rd. Det vil forøge Arbejdet, men det vil ogsaa hjælpe adskillige Familier, som det nu maatte ikke hjælpe. Naar der dernæst er sagt, at Vedkommende ikke kunne gøre deres Ret gjældende, saa skal jeg dertil bemærke, at de ikke have nogen anden Ret end den, Kommunalbestyrelsen dømmer dem til. Naar Kommunalbestyrelsen dømmer, at det er en Familie, der har den omhandlede Indtægt, saa har den Ret; men dømmer Kommunalbestyrelsen ikke saaledes, saa har den ingen Ret; flere Kjendelser for at naae dette ville føre til forøget Vidtløstighed. Naar man imidlertid har ment, at en saadan Bestemmelse vilde være mere udførlig, dersom man havde andre Regler for den kommunale Bessatning, saa indrømmer jeg dette; men jeg har rigtignok heller ikke antaget, at de Forslag, der her forelægges fra min Side, skulde blive til Lov, førend vi havde vedtaget nye Regler for den kommunale Bessatning. Jeg er nemlig gaaet ud fra, at Lovforslaget, som det foreligger fra Forslagsstillernes Side, i den Grad var knyttet til Forslaget om Brændevinsbessatningen, at det ikke vilde faae nogen praktisk Betydning, om Forslaget blev vedtaget saaledes, som det foreligger, med eller uden mine Forslag, og jeg har derfor kun ved mine Forslag villet antyde, hvilke andre Tanker der kunde staaes Overveielse, naar vi forhaabentlig til næste Aar komme til at forhandle om, hvorledes man ved at give fornuftige Regler for den

kommunale Bessatning kan komme til at bortføre nogle af de Ulemper, som kunne staae ved en Gjennemførelse af de Forslag, her liggende for. Der er af den ærede Minister nævnt, at Sogneraadet skulde opmaale Bygningerne, men det staar der ikke et Ord om i mit Forslag; Sogneraadet faar Lister over de bygningsspligtige Leiligheder af vedkommende Branddretkor eller Opmaalere, og det har da kun at afgive sit Skjøn om, hvor mange af de paagjældende Familier der med Hensyn til Indtægten befinder sig indenfor denne Grændse; det bliver altsaa kun det Antal Familier, der bor i saadanne Leiligheder, som ere opmaalte og befindes at have den i Forslaget angivne Størrelse, der komme i Betragtning, saa at denne store Indvending, som er fremsført fra den høitærede Finansministers Side, ligger slet ikke i Forslaget. Naar Forslaget helder til den Side, at det frembyder Banstkeligheder ved Gjennemførelsen, saa er det dog ikke rigtigt at optaarne endnu langt større Banstkeligheder, eller staae nye, som slet ikke liggende i Forslaget. — Jeg kommer nu til Bestemmelsen i Slutningen af Forslaget under Nr. 1, og det blev da af den meget ærede Minister fremhævet, at det skulde være inhumant at sige, at de smaa Leiligheder ikke kunde være frie for Bygningsafgift i visse Tilfælde. Ja, det, jeg her har hørt nævne, er kun Paastande, imod hvilke jeg sætter min Paastand. Jeg siger, at de Bestemmelser, der nu eksistere, ere inhumane, navnlig naar de skulle betragtes i det Omfang, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (C. B. Rimestad) fremhævede, nemlig, at der i en Leilighed paa 64 Kvadratalen skulde kunne bo 5 Personer, samtidig med at det ærede Medlem talte om sunde Boliger; det er mig aldeles ubegribeligt. Mit Forslag gaar ud paa at gjøre vedkommende Stene kjede af at staae Boliger af den Slags og gjøre det saa godt som umuligt for dem at vente, at saadanne Leiligheder stadig kunne være udleiede til Familier, derimod vel til enlige Personer, og at Forslaget kan virke i den Retning, har jeg tidligere nævnt Autoriteter for; jeg har ikke kunnet komme bort fra denne Anskuelse. Det er ikke paavist, at denne Løstelse for disse